Kraków, dnia 15 października 1947 r.

KRAKOWSKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr 26

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY:

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

Dział urzędowy

Poz. 122.

ZARZĄDZENIE

Przewodniczącego Wojewódzkiej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw w Krakowie

z dnia 14 października 1947 r.

o ogłoszeniu przedsiębiorstw skreślonych z wykazu przedsiębiorstw podlegających upaństwowieniu.

Na zasadzie § 51 ust. 1, a wobec upływu czasokresu zakreślonego przepisem § 61 ust. 1 i 2 rozp. Rady Ministrów z 30 stycznia 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 62) — zarządzam ogłoszenie IV wykazu przedsiębiorstw, które po myśli przepisu § 47 a w/wym. rozp., w następstwie stwierdzonego w postępowaniu wyjaśniającym (§ 34 cyt. rozp.) braku warunków do zastosowania co do nich ustawy z dnia 3 stycznia 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 17), zostały postanowieniem Woj. Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw w Krakowie skreślone z ogłoszonego w Krakowskim Dzienniku Wojewódzkim wykazu przedsiębiorstw podlegających upaństwowieniu.

Przewodniczący
Wojewódzkiej Komisji do spraw
upaństwowienia przedsiębiorstw:

St. Kowalczyk

Załącznik do zarządzenia Przewodniczącego Wojewódzkiej Komisji w Krakowie z dnia 14 października 1947 r.

Wykaz Nr 4.

L. p.	Nazwa i siedziba przedsiębiorstwa	Krak. Dziennik Wojew. numer — poz. data	Repertorium	Data postanowienia skreślenia w myśl § 47 a w/wym. rozp.
1	Młyn elektryczny — St. Maś w Tarnowie	24 — 122 15 listopada 1946	16/46	23 lipca 1947 r.
2.	Cegielnia Mydlnicka, Zakład ceramiczny, Jerzy Śliwiok w Mydlnikach	21 — 109 1 listopada 1946	24/46	18 lipca 1947 r.
3.	Młyn Parowy — Dr. Bardel w Mikluszowicach	24 — 122 15 listopada 1946	35/46	23 lipca 1947 r.
4.	Młyn Elektryczny — J. Kędzierski w Czernej	24 — 122 15 listopada 1946	42/46	23 lipca 1947 r.
5.	Młyn Elektryczny — J. Marszałek w Czatkowicach	24 — 122 15 listopada 1946	43/46	23 lipca 1947 r.
6.	Młyn Turbinowy i Cegielnia — E. Rudziński i S-ka w Osieku	24 — 122 15 listopada 1946	44/46	31 lipca 1947 r.
7.	Młyn Handlowo-Gospodarczy, Józef Kleszczyński w Stogniowicach	24 — 122 15 listopada 1946	45/46	23 lipca 1947 r.
8.	Młyn Wodno-Parowy — B. Koźlicki w Wolbromiu	24 — 122 15 listopada 1946	48/46	25 lipca 1947 r.
9.	Młyn Motorowo-Gazowy — A. Drewniana w Żelichowie	24 — 122 15 listopada 1946	49/46	31 lipca 1947 r.
10.	Młyn Gospodarczy — J. Witkowski w Jurkowie	24 — 122 15 listopada 1946	50/46	25 lipca 1947 r.
11.	Młyn Motorowy — (Amoureau) — w Luborzycy	24 — 122 15 listopada 1946	51/46	25 lipca 1947 r
12.	Młyn Wodny H. Lelito w Gdowie	24 — 122 15 listopada 1946	53/46	31 lipca 1947 r.

L. p.	Nazwa i siedziba przedsiębiorstwa	Krak. Dziennik Wojew. numer — poz. data	Repertorium	Data postanowienia skreślenia w myśl § 47 a w/wym. rozp.
13.	Młyn Gospodarczy — Wł. Kucharski w Ujściu Solnym	24 — 122 15 listopada 1946	54/46	25 lipca 1947 r.
14.	Młyn Parowy — F. Zawiła w Wadowicach	24 — 122 15 listopada 1946	55/46	25 lipca 947 r.
15.	Młyn Gospodarczy—Fr. Hassmann w Niepołomicach	24 — 122 15 listopada 1946	56/46	25 lipca 1947 r.
16.	Młyn Elektryczny — Fr Mazurkiewicz w Tuchowie	24 — 122 5 listopada 1946	58/46	29 lipca 1947 r.
17.	Młyn Gospodarczo Handlowy — A. Wolny w Słotwinie ad Brzesko	27 — 151 15 grudnia 1946	112/46	29 li ca 1947 r
18.	Młyn i Tartak Wodny — Roman Kacz w Starym Sączu	27 — 151 1 grudnia 1946	113.47	29 l pca 1947 r.
19	Młyn Gospodarczy — M. Lichterowicz w Sławkowie	27 — 151 15 grudnia 946	114/47	29 lipca 1947 r.
20.	Młyn Parowy-Gospodarczy — Chodor Julian w Skawinie	27 — 151 15 grudnia 1946	115/47	29 lipca 1947 r.
21.	„Prądniczanka“ Huta szkła — Kraków, Prądnik Biały	1 — 1 1 stycznia 1947	136/47	25 lipca 947 r.
22.	L. Lassek i Syn — Fka Przetworów Chemicznych w Krakowie	1 — 1 1 stycznia 1946	142/47	18 lipca 1947 r.
23.	Młyn Motorowy „Polonia“ w Charsznicy	24 — 22 15 listopada 194	143/47	31 lipca 1947 r.
24.	Młyn Motorowy — D. Stieglitz w Bochni	5 — 10 1 lutego 1947	158/47	25 lipca 1947 r.
25.	Młyn i Tartak Parowy — A. Ślosarczyk w Bestwinie	25 — 133 1 grudnia 1946	162/47	31 lipca 1947 r.
26.	Młyn Parowy w Okocimiu	25 — 133 1 grudnia 1946	166/47	18 lipca 1947 r.
27.	Cegielnia Parowa — Dawida Zerykiera w Ogrodzieńcu	7 — 26 1 marca 1947	168/46	18 lipca 1947 r.
28.	Młyn Wodny Lachsa w Nowym Sączu	8 33 15 marca 1947	182/47	25 lipca 1947 r.
29.	Młyn Gospodarczy OO. Jezuitów w Nowym Sączu	8 — 33 15 marca 1947	189 47	31 lipca 1947 r.
30.	Młyn Horowitz — Nowy Sącz	— 33 15 marca 1947	192/47	31 lipca 1947 r.
31.	Młyn Wodny — Seweryn Antoni w Kętach	8 — 33 15 marca 1947	194/47	31 lipca 1947 r.
32.	Młyn Wodno-Elektryczny — Jura Stefan w Kętach	8 — 33 15 marca 1947	195/47	31 lipca 1947 r.

L. p.	Nazwa i siedziba przedsiębiorstwa	Krak. Dziennik Wojew. numer — poz. data	Repertorium	Data postanowienia skreślenia w myśl § 47 a w/wym. rozp.
33.	F-ka Wyrobów Metalowych — Sulikowski w Krakowie	7 — 26 1 marca 1947	196/47	18 lipca 1947 r.
34.	Browar Parowy G. Marsa w Starej Wsi	10 — 37 31 marca 1947	208/47	23 lipca 1947 r.
35.	Młyn Walcowy A. Głownia — Krzeszowice	24 — 122 15 listopada 1947	17/46	23 lipca 1947 r.

Poz. 123.

PISMO OKÓLNE Nr 31

URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO KRAKOWSKIEGO

z dnia 8 października 1947 r. L. S. A. II-5-91/47.

w sprawie maksymalnego obciążenia gospodarstw rolnych świadczeniami w naturze.

Do

Obywateli Starostów
jako
Przewodniczących Wydziałów Powiatowych.

Urząd Wojewódzki zwraca uwagę na ogłoszony w Nr. 13 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Administracji Publicznej z dnia 22 września 1947 r. okólnik Nr 66, który wydatnie obniża najwyższą granicę dopuszczalnego obciążenia świadczeniami w naturze.

Normy te winny znaleźć zastosowanie przy planowaniu świadczeń na rok 1948, jak również odnośnie nieuiszczonych świadczeń w naturze za rok 1947, a to na wniosek podatników podatku gruntowego, lub wyjątkowo z urzędu w razie stwierdzonej niemożliwości technicznej wykonania świadczenia.

Świadczenia w naturze winny być wykorzystane nie tylko przez gminy wiejskie, ale i gminy miejskie miast niewydzielonych; niewykorzystanie bowiem uprawnień wynikających z ustawy o świadczeniach w naturze może spowodować odmówienie pomocy z Komunalnego Funduszu Pożyczkowo-Zapomogowego.

Za Wojewodę: **Dr Z. Pajdak**
Kierownik Oddziału

Poz. 124.

PISMO OKÓLNE

URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO KRAKOWSKIEGO

z dnia 9 października 1947 r. L. Z. I — 1c(21) 47.

w sprawie unormowania etatów i płac fachowego personelu Służby Zdrowia.

Do

Ob. Ob. Starostów Powiatowych (wszystkich)
oraz Ob. Prezydenta m. Krakowa.

Urząd Wojewódzki — Wydział Zdrowia, w związku z okresem opracowywania budżetu na rok 1948 — podaje do wiadomości okólnik Ministerstwa Zdrowia Nr 31/47 z dnia 5 lipca 1947 r., wraz z zarządzeniem Ministra Zdrowia z dnia 5 lipca 1947 r. o normach personelu i łóżek w publ. zakładach leczniczych, oraz okólnik Ministerstwa Zdrowia Nr 32/47 z dnia 5. VIII. 1947 r. wraz z tabelą płac, dla wyższego i średniego personelu fachowego, lecznictwa otwartego i zamkniętego, oraz personelu średniego szkolnictwa Służby Zdrowia.

W związku z powyższym, Wojewódzki, Powiatowe i Gminne związki samorządowe, jako właściciele odpowiednich Zakładów i placówek leczniczych: 1) przystąpią niezwłocznie do ustalenia etatów osobowych w myśl wyżej wymienionych okólników, 2) przewidzą pokrycie wydatków osobowych w budżecie 1948 roku, 3) nadeślą do Urzędu Wojewódzkiego — Wydział Zdrowia, w terminie do dnia 10 listopada 1947 roku imienny wykaz personelu fachowego wyższego i średniego, oraz personelu, średniego szkolnictwa Służby Zdrowia, zaangażowanego dotychczas w zakładach leczniczych, Ośrodkach Zdrowia, Okręgach, Szkołach pielęgniarskich i położnych, oddzielnie dla każdej instytucji, z podaniem: a) funkcji, b) stopnia służbowego,

c) ilości lat pracy, udokumentowanej, w publicznej służbie zdrowia, d) ilości godzin pracy dziennie, e) odpisu umowy o pracę, f) w wypadku braku umowy, podać przyczynę nie zawarcia umowy, g) czy dostaje dodatek wyrównawczy i w jakiej wysokości, h) sumę dotychczas otrzymywanych poborów, miesięcznie, brutto, i) sumy przewidzianych poborów w myśl okólnika Min. Zdrowia Nr 32/47, k) czy właściciel jest w stanie pokryć różnicę wynikłą ze stosowania okólnika Min. Zdrowia Nr 32/47 w obecnym roku budżetowym.

Od przysłania w terminie w/w danych, zależeć będzie subwencja Wydziału Zdrowia na pokrycie niedoborów samorządów terytorialnych, które nie są w stanie wykonać tego zarządzenia, ze względu na brak środków finansowych.

Odnośnie etatów, Urząd Wojewódzki — Wydział Zdrowia, oczekuje również w terminie do 10 listopada 1947 r. przysłania wniosku etatów Zakładów leczniczych, w myśl zarządzenia Min. Zdrowia Nr Org. I/5153/47 z dnia 5 lipca 1947 r. **do zatwierdzenia.** Równocześnie podaje ramowe etaty Ośrodków Zdrowia, celem zastosowania:

Ośrodek Zdrowia Okręgowy:

1 lekarz,
1 pielęgniarka,
1 położna,
1 kontroler sanit.,
1 pracownik fizyczny.

Ośrodek Zdrowia Obwodowy (powiatowy):

1 lek. kier. Ośr. Zdrowia,
4 lek. kierowników poradni,
1 lek. dentysta,
1 starsza pielęgniarka,
5 pielęgniarek,
1 położna,
2 kontrolerów sanit.,
2 siły biurowe,
3 pracowników fizycznych.

Normy obsady personelu Ośrodków Zdrowia mogą być podwyższone w odniesieniu do personelu lekarskiego i pielęgniarskiego tylko za zgodą Wydziału Zdrowia Urzędu Wojew., zaś w odniesieniu do personelu niefachowego, za zgodą Ministra Zdrowia.

Normy przelotności poradni w Ośrodkach Zdrowia ustala się na 5—8 osób na godzinę.

Wydział Zdrowia wyjaśnia, iż w tabeli płac rubr. III — za personel pomocn.-lek. w ust. 1 i 2 należy uważać pielęgniarki (higienistki) wyłącznie te osoby, które ukończyły szkoły pielęgniarskie (higienistek) 2-letnie, lub zdały egzamin wojewódzki — pielęgniarski. Wszystkie inne zaliczać do personelu przyuczonego fachowo.

Powyższe należy podać bezzwłocznie do wiadomości wszystkim istniejącym na terenie podległego powiatu Instytucjom Służby Zdrowia tak państwowym jak i samorządowym, oraz ich właścicielom.

Za Wojewodę:
Dr O. Anselm

Załącznik nr 1

MINISTERSTWO ZDROWIA
Nr Org. I/5152/47

Warszawa, dnia 5 lipca 1947 r.

OKÓLNIK nr 31/47

w sprawie usprawnienia gospodarki publicznych zakładów leczniczych.

Do
wszystkich Urzędów Wojewódzkich, Wojewódzkich Wydziałów Zdrowia, Resortów Zdrowia m. st. Warszawy i m. Łodzi i Dyrektorów szpitali.

W ogromnej liczbie zakładów leczniczych istnieją możliwości dotychczas, albo wcale, albo też w stopniu niedostatecznym wykorzystywane dla zdobycia dodatkowych środków materialnych i finansowych i podwyższenia w ten sposób dochodowości własnej tych zakładów.

Każdy prawie zakład leczniczy może i powinien dążyć, aby w swym zakresie stać się dobrze i celowo zorganizowaną jednostką gospodarczą, posiadającą pewną samodzielność gospodarczą, rządzącą się planowo, wydajnie i oszczędnie.

W celu skontrolowania faktycznego stanu w tej dziedzinie, ob. ob. kierownicy i zarządy zakładów leczniczych bezzwłocznie dokonają przeglądu możliwości gospodarczych podległych im zakładów w kierunku:
a) znalezienia dodatkowych źródeł dochodowych na drodze celowego wykorzystania posiadanych środków i urządzeń gospodarczych;
b) uzyskania oszczędności wskutek zorganizowania we własnym zakresie zaopatrzenia i koniecznych robót związanych z ruchem zakładu;
c) zapobieżenia marnotrawstwu gospodarczemu.

Dokonywując powyższego przeglądu należy przede wszystkim zwrócić uwagę na będące w posiadaniu zakładu grunta, budynki i instalacje (urządzenia gospodarcze). Grunta szpitalne nie powinny leżeć odłogiem, lub służyć wyłącznie celom dekoracyjnym. Nadużyciem jest wykorzystywanie dla celów prywatnych, które o ile nie jest objęte specjalną umową, musi być natychmiast przerwane. Tam, gdzie nie stoją temu na przeszkodzie szczególne względy lokalne, każdy kawałek gruntu powinien być wykorzystany pod uprawę jarzyn i okopowizny. Uprawa ziemniaków, kalafiorów,

kapusty i ogórków powinna być regułą. Należy oczywiście rozważyć kwestię konserwowania podstawych jarzyn w celu przechowania na okresy zimowy i wiosenny. Tam, gdzie są odpowiednie budowle i urządzenia gospodarcze, należy rozpatrzeć możliwość hodowli krów, kóz, nierogacizny, królików, oraz wszelkiego rodzaju ptactwa domowego. Ogromna ilość odpadków żywnościowych powstająca w każdym zakładzie leczniczym, może być w tej drodze celowo wykorzystana, nie ulega najmniejszej wątpliwości, że odpadkami tymi w każdym szpitalu możnaby wyżywić kilka lub nawet kilkanaście sztuk nierogacizny. Z kolei należy rozważyć kwestię zorganizowania we własnym zakresie tych warsztatów i zakładów pracy, które są organicznie związane z ruchem zakładu leczniczego, jak pralnia, szwalnia i w mniejszym stopniu zakłady: szewski, stolarski, oraz ślusarsko-elektrotechniczny.

Biorąc pod uwagę powyższe wskazówki, każdy zakład leczniczy powinien wykorzystać wszystkie swoje możliwości w celu usprawnienia gospodarki.

Jednocześnie nadmienia się, że powyższe wyniki pracy w tej dzidzinie będą miały zasadnicze znaczenie przy udzielaniu wszelkiej pomocy ze strony Ministerstwa Zdrowia i przy ustalaniu kwalifikacji kierownictwa.

Ministerstwo Zdrowia w Polskim Tygodniku Lekarskim umożliwi stworzenie stałej szpalty poświęconej tym zagadnieniom, dla upowszechnienia i ułatwienia tej akcji.

W sprawozdaniach dotyczących zakładów leczniczych należy podawać wyniki akcji usprawnienia gospodarki, oraz we wnioskach przedkładanych Ministerstwu Zdrowia należy przedstawiać możliwości zakładu i sposób ich wykorzystywania.

Za Ministra: **Jerzy Sztachelski**
Podsekretarz Stanu.

Załącznik nr 2

MINISTERSTWO ZDROWIA
Nr Org. I/5153/47

Warszawa, dnia 5 lipca 1947 r.

ZARZĄDZENIE

Ministra Zdrowia z dnia 5 lipca 1947 r.

o normach personelu i łóżek w publicznych zakładach leczniczych.

Na podstawie art. 2 i 8 ustawy z dnia 3 stycznia 1946 r. o nadzorze nad lecznictwem (Dz. U. R. P. nr 2, poz. 8 z 1946 r.) w celu najbardziej planowego wykorzystania fachowych kadr osobowych służby zdrowia, zakładów i urządzeń dla usunięcia zbędnych przerostów personalnych i uzyskania na tej drodze oszczędności, zarządzam co następuje:

§ 1.

Przyjmuje się jako punkt wyjścia do obliczenia norm obsady lekarskiej w publicznych zakładach leczniczych zasadę, iż jeden lekarz asystent w szpitalu czy oddziale przy siedmiogodzinnym dniu pracy ma obowiązek opieki nad 30 chorymi. Na oddziałach pediatrycznych ilość chorych przypadających na jednego lekarza wynosić ma 25, zaś w klinikach 20. Powyższe nie dotyczy stanowiska ordynatorów, dyrektorów i ich zastępców w publicznych zakładach leczniczych.

§ 2.

Liczba lekarzy asystentów pełnozatrudnionych w wyniku zastosowania zasady z § 1 niniejszego zarządzenia powinna wynosić:

a) przy 30 łóżkach 1 etat lekarza asystenta pełnozatrudnionego,
b) przy 60 łóżkach 2 etaty lekarza asystenta pełnozatrudnionego;
c) przy 90 łóżkach 3 etaty lekarza asystenta pełnozatrudnionego;
d) przy 120 łóżkach 4 etaty lekarza asystenta pełnozatrudnionego;
e) przy 150 łóżkach 5 etatów lekarza asystenta pełnozatrudnionego itd.

§ 3.

Ponadto ustala się następujące normy etatów dla ordynatorów i dyrektorów zakładów leczniczych:

a) dla zakładów leczniczych o ilości ponad 60 łóżek — 1 etat ordynatora na każde pełne 60 łóżek;
b) dla zakładów leczniczych o większej niż 120 ilości łóżek — 1 etat dyrektora;
c) dla zakładów leczniczych o większej niż 500 ilosci łóżek, a mniejszej niż 1000 — 1 etat zastępcy dyrek.;
d) dla zakładów leczniczych o większej niż 1.000 ilości łóżek — drugi etat zastępcy dyrektora.

§ 4.

O ile z obrachunku przeprowadzonego przy zastosowaniu par. 1 niniejszego zarządzenia wypadnie etat niepełny (ułamkowy) wówczas płaca w ten sposób zatrudnionego lekarza ulegnie redukcji proporcjonalnie do ilości godzin zatrudnienia.

§ 5.

Normy przewidziane w § 1 i 2 niniejszego zarządzenia dla personelu lekarskiego ustala się w liczbach dwukrotnie wyższych dla personelu pielęgniarskiego pełnowykwalifikowanego, zaś czterokrotnie dla personelu pielęgniarskiego pomocniczego.

§ 6.

Ogólna liczba etatów personelu fachowego i niefachowego w publicznym zakładzie leczniczym zasadniczo nie może przekraczać łącznie:

dla zakładów	mniejszych do 120 łóżek . . .	60%
„ „	średnich do 400 łóżek	55%
„ „	dużych ponad 400 łóżek . . .	50%

liczby łóżek etatowych danego zakładu.

§ 7.

W granicach norm przewidzianych w par. 6 niniejszego zarządzenia ogólna liczba personelu niefachowego w zakładzie leczniczym zasadniczo nie może przekraczać:

dla zakładów mniejszych do 120 łóżek . . . 60%
„ „ średnich do 400 łóżek 55%
„ „ dużych ponad 400 łóżek . . . 50%
ogólnej liczby etatów personelu.

§ 8.

Jeżeli średni stan obłożenia w danym zakładzie leczniczym w okresie ostaniego półrocza spadnie poniżej 75% ilości łóżek etatowych, Naczelnik Wydziału Zdrowia Urzędu Wojewódzkiego (Zarządu Miejskiego m. st. Warszawy i m. Łodzi) powinien wystąpić do Ministerstwa Zdrowia z wnioskiem o ustalenie dla danego zakładu leczniczego nowych norm obliczonych według średniego, z ostatniego półrocza, stanu obłożenia.

Ustalając normy w myśl ust. 1 niniejszego paragrafu Ministerstwo Zdrowia równocześnie ustali każdorazowo na wniosek Naczelnika Wydziału normy personelu skadrowanego dla części nieczynnej zakładu.

§ 9.

Normy liczby łóżek szpitalnych w stosunku do liczby mieszkańców objętych opieką ustala się jak następuje:

a) powyżej 100.000 mieszk. — 8 łóżek na 1.000 mieszk.
b) „ 50.000 „ — 4 łóżka na 1.000 „
c) poniżej 50.000 „ — 2 łóżka na 1.000 „

§ 10.

Przeciętny średni pobyt chorego na leczeniu w publicznym zakładzie leczniczym nie powinien przekraczać 17 dni.

§ 11.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie traci moc obowiązującą okólnik Ministerstwa Zdrowia z dnia 11 czerwca 1945 r. nr org. 2636/454 w sprawie określenia wielkości oddziałów w szpitalach ogólnych (Dziennik Zdrowia nr 1/45 dz. 8).

Za Ministra: **Jerzy Sztachelski**
Podsekretarz Stanu.

Załącznik nr 3

MINISTERSTWO ZDROWIA
Nr Org. I/5154/47

Warszawa, dnia 5 sierpnia 1947 r.

OKÓLNIK nr 32/47

Do
Ob. Ob. Wojewodów, Prezydentów m. st. Warszawy i m. Łodzi, oraz Dyrektorów Szpitali Państwowych.

Na podstawie art. 3 ust. 4 Ustawy z dnia 3 stycznia 1946 r. o nadzorze nad lecznictwem (Dz. U. R. P. nr 2, poz. 8) i zgodnie z uchwałami Podkomitetu Płac przy Komitecie Ekonomicznym Rady Ministrów z dnia 18 i 20 czerwca 1947 r., gdzie została przyjęta zasada jednolitych płac dla wszystkich pracowników Służby Zdrowia w kraju, Ministerstwo Zdrowia w porozumieniu z Ministerstwami Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych przystępuje do tymczasowego uregulowania niniejszym zarządzeniem płac dla pracowników **Służby Zdrowia państwowych i samorządowych** w drodze dodatku, wynikającego z zastosowania załączonej tabeli płac.

Ten sposób załatwienia regulacji nową tabelą płac dla pracowników Służby Zdrowia wynika z konieczności jak najszybszego przyjścia im z pomocą. W ślad za tym nastąpi ustawowe uregulowanie sprawy.

Z dniem 1 czerwca nowa tabela płac, obowiązuje dla personelu pomocniczo-lekarskiego lecznictwa zamkniętego i otwartego Służby Zdrowia, oraz farmaceutów i lekarzy psychiatrów w zakładach leczniczych.

Od dnia 1 sierpnia br. dla lekarzy rentgenologów. lekarzy w sanatoriach i szpitalach zakaźnych oraz na oddziałach zakaźnych w szpitalach ogólnych.

Od dnia 1 października br. dla wszystkich pozostałych grup personelu fachowego lecznictwa otwartego i zamkniętego Służby Zdrowia.

Celem realizacji nowej tabeli płac Ministerstwo Zdrowia udzieli pomocy w formie subwencji na pokrycie ewentualnych niedoborów tym wszystkim instytucjom Służby Zdrowia Państwowej i Samorządu Terytorialnego, które nie są w stanie uiścić tego ze względu na brak środków finansowych.

Ministerstwo Zdrowia równocześnie podkreśla, że wprowadzenie nowych płac w/g załączonej tabeli jest jednym z ogniw regulacji płacy Służby Zdrowia na terenie Państwa.

Ministerstwo Zdrowia zwraca uwagę na załączony okólnik w sprawie usprawnienia gospodarki publicznych zakładów leczniczych i zarządzenia o normach personelu i łóżek w publicznych zakładach leczniczych, spełnienie treści, których powinno w znacznym stopniu umożliwić osiągnięcie samowystarczalności w poszczególnych zakładach lecznictwa Służby Zdrowia.

Naczelnicy Wojewódzkich Wydziałów Zdrowia i Szefowie Resortu Zdrowia m. st. Warszawy i m. Łodzi, którzy będą odpowiedzialni wobec Ob. Ob. Wojewodów i Prezydentów tych miast za prawidłowe rozprowadzenie subsydiów, przedstawia bezzwłocznie po dokonaniu wypłat w terenie szczegółowe rozliczenie z wypłat dokonanych za miesiąc czerwiec i lipiec oraz wysokość sumy potrzebnej na ten cel na miesiąc sierpień i wrzesień, uwzględniając działanie okólnika nr 31/47 i zarządzenia z dnia 5 lipca 1947 r. Ministerstwa Zdrowia.

Przy obliczaniu potrzebnych subsydiów należy ustalić różnicę pomiędzy pełnym uposażeniem dotychczas wypłacanym pracownikom Służby Zdrowia, o których tu chodzi, a płacą obowiązującą na podstawie nowej tabeli. Przy czym kwoty dotowane dotychczas winny uwzględniać ostatnio wprowadzony dodatek wyrównawczy dla pracowników I i II instancji.

Za Ministra: **Jerzy Sztachelski**
Podsekretarz Stanu.

Załącznik nr 4

TABELA PŁAC

dla wyższego i średniego personelu fachowego lecznictwa otwartego i zamkniętego, oraz personelu, średniego szkolnictwa Służby Zdrowia.

A) UPOSAŻENIE ZASADNICZE

Zawód, stanowisko, funkcja	Podstawy wyliczenia: mies. za 1 godz. pracy dziennie	ilość godzin	płaca miesięczna
I. **Lekarze:**			
1. Ordynator w szpitalu względnie sanatorium . .	2 400	5,5	13 200
2. Asystent w szpitalu względnie sanatorium . .	1 800	7	12 600
3. Asystent mł. w szpitalu względnie sanatorium . .	1 300	7	9 100
4. Lekarze w Ośrodkach Zdrowia	2 400	2,5	6 000
5. „ ogólni-domowi	2 400	5,5	13 200
6. „ specjaliści	2 400	*)	*)
7. „ fabryczni	2 400	*)	*)
8. „ rentgenolodzy	2 400	5,5	13 200
9. „ pogotowia lek. za dyżury dzienne . .	2 400	**)	**)
„ pogotowia lek. za dyżury nocne . . .	3 600		
10. „ kierownicy pracowni analit. bakt. anat. patol., fizykoterapii i innych zakładów leczniczych			
a) o zwężonym zakresie działania w szpitalach do 20 łóżek	1 800	7	12 600
b) o pełnym zakresie działania i w szpitalach ponad 200 łóżek	2 400	7	16 800
11. Lekarze dentyści	1 900	2,5	4 750
II. **Farmaceuci**			
1. Kierownik apteki	2 400	7	16 800
2. Asystent starszy	1 800	7	12 600
3. Asystent młodszy	1 300	7	9 100
4. Pomocnik apteczny (niedyplom.)	1 000	7	7 000
III. **Personel pomocniczo-lekarski**			
1. starsze (z 10-cioletnią praktyką) pielęgniarki, higienistki, rentgenistki, położne dyplom., kierownicy pracowni techniczno - dentystycznych, asystenci-techn., wykwalifikowani laboranci w laboratoriach analit., felczerzy upoważnieni do wykonywania praktyki felczerskiej	1 050	7	7 350
2. jak wyżej, poniżej 10 lat praktyki	900	7	6 300
3. personel (przyuczony) — fachowo	750	7	5 250

UWAGI:

*) w stosunku do ilości godzin pracy.

**) 12 godzin dyżury dzienne i nocne na zmianę (po dyżurze 24 godz. wolne).

B) DODATKI

I. Funkcyjny

*) 1.	Dla dyrektorów szpitali do 200 łóżek	4.000
*) 2.	„ „ „ od 200 do 400 łóżek	6.000
*) 3.	„ „ „ ponad 400 łóżek	8.000
*) 4.	„ wicedyrektorów „ od 500 do 700 łóżek	4.000
*) 5.	„ „ „ ponad 700 łóżek	6.000
6.	„ ordynatorów na oddziałach ponad 60 do 90 łóżek	1.500
7.	„ „ „ „ „ 90 łóżek	2.200
8.	„ kierowników pracowni analit., bakteriolog., anat. patol., fizykoterapii i innych zakładów leczniczych, lub będących na prawach oddziałów szpitalnych, wydzielonych ze szpitali	
	a) o zwężonym zakresie działania	1.500
	b) o pełnym „ „	2.500
9.	„ kierowników Ośrodków Zdrowia (okręgowych gminnych)	1.500
10	„ „ „ „ (obwodowych powiatowych)	2.200
11.	„ „ „ „ (centralnych wojewódzkich)	3.000
12.	„ sióstr przełoż. w szpitalach, instr. pielęgn. i inych stanowisk kierown. person. pom.-lekarskiego w jednostkach okręgowych gmin.	1.200
13.	jak wyżej w jednostkach powiatowych	1.600
14.	„ „ „ „ wojewódzkich	2.400
15.	„ Dla dyrektorek szkół, pielęgniarek, pielęgn.-położniczych, asystentek techn. i piastunek	3.000
16.	„ wicedyrektorek szkół pielęgniarskich i pielęgn.-położniczych	2.500

Przysługuje tylko jeden dodatek funkcyjny.

II. Za wysługę lat

10% za każde ukończone 3 lata pracy w publicznej służbie zdrowia: maksimum — 50% z wyłączeniem urlopów bezpłatnych).

III. Specjalny

1. W szpitalu psychiatrycznym — 50%
2. „ „ zakaźnym — 40%
3. W pracowniach rentgenolog. — 50%
4. Dla lekarzy dentystów w ambulansach ruchomych — 50%.

IV. Interwencyjny

1. W osiedlach do 5.000 mieszkańców — 25%
2. „ „ lub miastach ponad 5.000 mieszk. do 15.000 — 15%.

V. **Rodzinny** — w wysokości obowiązującej dla pracowników państwowych i samorządowych.

UWAGI: Uposażenie określone przez powyższą tabelę stanowi całkowite wynagrodzenie za pracę. Równowartość świadczeń w naturze, które wchodziły dotychczas w skład uposażeń, jak lokal służbowy, opał, światło, wyżywienie itp. będzie potrącona z poborów miesięcznych pracownika. Za mieszkanie służbowe potrąca się pracownikowi — w Warszawie i Łodzi — 60 zł za 1 izbę w stosunku miesięcznym, w miastach powyżej 3.000 mieszk. 50 zł za 1 izbę, w pozostałych 40 zł i 1 izbę.

Za wyżywienie, równowartość budżetową kosztów dziennego wyżywienia w danym województwie. Za światło i opał — równowartość rzeczywistą (koszt własny).

Pracownicy stali mają prawo do korzystania ze stołówki pracowniczej na następujących zasadach, powszechnie obowiązujący wydatek na stołówki ze strony pracodawcy wynosi 600 zł — na ziemiach dawnych, na ziemiach odzyskanych i wybrzeżu — 800 zł w stosunku miesięcznym na jednego pracownika. Ponadto pracodawca obowiązany jest pokryć koszty lokalu, administracji stołówki.

2. W przypadku, gdyby zastosowanie tej tabeli pociągnęło za sobą zmniejszenie zarobków u poszczególnych pracowników, należy wypłacić tytułem zaliczki pobory w/g niniejszej tabeli oraz za pośrednictwem Naczelnika Wydziału Wojewódzkiego podać wyczerpująco materiały uzasadniające wysokość dotychczas otrzymywanych poborów do Ministerstwa Zdrowia celem ustalenia indywidualnego, stałego dodatku wyrównawczego.

3. W celu osiągnięcia całkowitego zrównania płac personelu publicznej służby zdrowia, te grupy pracowników, które:

a) nie podlegają obowiązkowi uiszczenia podatku od uposażeń, otrzymują wynagrodzenie zmniejszone o kwotę podatku, którą zobowiązane były uiścić gdyby mu podlegały;

b) otrzymując karty żywnościowe I kat., otrzymują wynagrodzenie miesięczne o 1.500 zł zmniejszone.

4. Wszystkie podatki wyrażone w procentach oblicza się od uposażenia zasadniczego obliczonego w/g części A. niniejszej tabeli.

5. Ilość godzin pracy wykazana w części A I, II i III niniejszej tabeli, jest przyjęta jako cyfra średnia, orientacyjna. Uposażenie obliczać należy w stosunku do rzeczywistej liczby godzin pracy.

*) w szpitalach ponad 500 do 1.000 łóżek przewiduje się 1 wicedyrektora;
w szpitalach ponad 1.000 łóżek przewiduje się 2 wicedyrektorów, przy czym każdy z nich otrzymuje dodatek w wysokości 6.000 zł miesięcznie;
w szpitalach ponad 400 łóżek przewiduje się etat dyrektora bez obowiązku pełnienia funkcji ordynatora;
w szpitalach do 120 łóżek funkcje dyrektora pełni jeden z ordynatorów i nie otrzymuje z tego tytułu specjalnego wynagrodzenia;
w szpitalach ponad 120 łóżek dyrektorem szpitala jest jeden z ordynatorów, a uposażenie jego składa się z uposażenia ordynatora plus odpowiedni dodatek funkcyjny.

Poz. 125.

OBWIESZCZENIE

URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO KRAKOWSKIEGO

z dnia 13 października 1947 r.

o sprostowaniu błędów drukarskich.

Z powołaniem się na § 5 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 lipca 1928 r. w sprawie dzienników wojewódzkich (Dz. U. R. P. Nr 72, poz. 648) prostuje się błędy drukarskie zaszłe w Krak. Dzienniku Woj. Nr 25 z dnia 1 października 1947 r. następująco:

1) w § 34 Statutu Wojewódzkich 3-miesięcznych Kursów Dokształcających dla Urzędników Samorządowych Województwa Krakowskiego, po słowach „na wykłady“, należy dodać słowa „z całą sumiennością i starannością przykładać się do“;

2) zaś w § 36 wyżej cyt. Statutu po słowach „pozbawiony będzie“ skreślić słowa „z całą sumiennością i starannością przykładać się do“.

Za Wojewodę:
Mgr W. Duski
Naczelnik Wydziału

Poz. 126.

OGŁOSZENIE

URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO KRAKOWSKIEGO

z dnia 26 września 1947 r.

w sprawie podania mgr. farm. Mariana Kropczyńskiego o udzielenie koncesji na istniejącą aptekę publiczną w Rajczy, pow. Żywiec.

Na podstawie postanowień § 48 ustawy z dnia 18 grudnia 1906 r. (Dz. u. p. a. Nr 5 z 1907 r.) Urząd Wojewódzki podaje do powszechnej wiadomości, że magister farmacji Marian Kropczyński wniósł dnia 3 września 1947 r. do Krakowskiego Urzędu Wojewódzkiego podanie o przepisanie koncesji na istniejącą aptekę publiczną w Rajczy, pow. Żywiec, której część urządzenia, oraz zapasy leków nabył w drodze aktu kupna-sprzedaży od Okręgowego Urzędu Likwidacyjnego w dniu 2 sierpnia 1947 r., pozostałe zaś ruchomości, wraz z zrzeczeniem się praw do koncesji nabył od wdowy po aptekarzu Majerze Wurzlu, Adeli Wurzlowej, występującej również jako pełnomocniczka swej córki Salomei Wurzel w drodze aktu kupna-sprzedaży sporządzonego przez notariusza Ludwika Mleczkę, Nr Rep. 894/47.

Za Wojewodę: Mgr **A. Filemonowicz**
Inspektor Farmaceutyczny

Poz. 127.

OGŁOSZENIE

URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO KRAKOWSKIEGO

z dnia 27 września 1947 r.

o udzieleniu Ob. Wehrsteinowi Janowi w Niepołomicach dekretu na wykonywanie zawodu mierniczego przysięgłego.

Urząd Wojewódzki zawiadamia, że Ob. Wehrstein Jan, urodzony dnia 1 maja 1902 r. w Krechowicach, otrzymał na zasadzie art. 1 ustawy o mierniczych przysięgłych z dnia 15 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr 46 ex 1928 r., poz. 454) dekret upoważniający go do wykonywania zawodu mierniczego przysięgłego z siedzibą urzędową w Niepołomicach, powiatu bocheńskiego, za L. Pom. A. Z. 3/78/47.

Przysięgę służbową złożył Ob. Wehrstein Jan na ręce Ob. Naczelnika Wydziału Pomiarów dnia 26 września 1947 r.

Za Wojewodę:

Inż. Jerzy Grochulski

Naczelnik Wydziału Pomiarów.

Poz. 128.

OGŁOSZENIE

URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO KRAKOWSKIEGO

z dnia 27 września 1947 r.

o udzieleniu Ob. Konopce Marianowi w Tarnowie dekretu na wykonywanie zawodu mierniczego przysięgłego.

Urząd Wojewódzki zawiadamia, że Ob. Konopka Marian, urodzony dnia 10 grudnia 1896 r. w Głogoczowie otrzymał na zasadzie art. 6 ustawy o mierniczych przysięgłych z dnia 15 lipca 1925 r. (Dz. U.R. P. ex 1928 r., poz. 454) dekret upoważniający go do wykonywania zawodu mierniczego przysięgłego z siedzibą urzędową w Tarnowie, za L. Pom. A. Z. 3/69/47.

Przysięgę służbową złożył Ob. Konopka Marian na ręce Ob. Naczelnika Wydziału Pomiarów dnia 26 września 1947 r.

Za Wojewodę:

Inż. Jerzy Grochulski

Naczelnik Wydziału Pomiarów.

Poz. 129.

OGŁOSZENIE

URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO KRAKOWSKIEGO

z dnia 30 września 1947 r.

o przeniesieniu biura mierniczego przysięgłego Ob. Zająca Jana z Lublina do Krakowa.

Na podstawie art. 8 ustawy o mierniczych przysięgłych z dnia 15 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr 46 ex 1928 r., poz. 454) Urząd Wojewódzki Krakowski podaje do wiadomości, że Ob. Zając Jan, mierniczy przysięgły, zamieszkały dotychczas w Lublinie, przeniósł swoją siedzibę urzędową do Krakowa, ul. Prażmowskiego Nr 35.

Za Wojewodę:

Inż. Jerzy Grochulski

Naczelnik Wydziału Pomiarów

Poz. 130.

ROZPORZĄDZENIE

PREZYDENTA STOŁ. KRÓL. M. KRAKOWA

z dnia 25 września 1947 r.

o uregulowaniu ruchu kołowego i o miejscach postojowych dla pojazdów mechanicznych i zaprzężonych, wózków ręcznych i rowerów w Lesie Wolskim.

Na podstawie § 3 lit. r rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 kwietnia 1932 roku w sprawie powiatów miejskich (Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 408). §§ 4, 47 i 72 rozporządzenia Wojewody Krakowskiego z dnia 14 czerwca 1927 r. o używaniu i ochronie ulic oraz o ruchu ulicznym w stoł. król. mieście Krakowie (Dz. Woj. Krak. Nr 5 i Dz. Rozp. m. Krakowa Nr 6) i art. 46 ust. (1) ustawy z dnia 23 marca 1933 r. o częściowej zmianie samorządu terytorialnego (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 294) zarządzam, co następuje:

§ 1. Przepisom niniejszego rozporządzenia podlegają wszelkiego rodzaju pojazdy mechaniczne i zaprzężone, tak osobowe jak i ciężarowe, rowery z silnikami pomocniczymi o pojemności skokowej do 100 cm^3 i motocykle bez wózków z silnikami o tejże pojemności, rowery bez silników oraz wózki ręczne.

§ 2. Przejazd na obszarze Lasu Wolskiego jest dozwolony jedynie na drogach przejazdowych, przeznaczonych dla ruchu kołowego.

§ 3. Wprowadza się jednokierunkowy ruch kołowy na obszarze Lasu Wolskiego na odcinku od rozwidlenia się dróg przy Zwierzyńcu w kierunku do Bielan do placu przy klasztorze OO. Kamedułów.

§ 4. Ustanawia się na obszerze Lasu Wolskiego następujące miejsca postojowe:

1) na polance u wjazdu do Lasu Wolskiego od strony Woli Justowskiej;
2) na polance położonej z prawej strony drogi naprzeciw gajówki, przed rozwidleniem się dróg do Bielan i Zwierzyńca;
3) na polance przy drodze prowadzącej do kawiarni;
4) na polance z prawej strony drogi przy rozwidleniu się dróg na Bielany i Fort „Skała“.

§ 5. Przejazd po drogach i ścieżkach, przeznaczonych dla ruchu pieszego oraz postoje poza miejscami, wyznaczonymi w § 4 niniejszego rozporządzenia, są wzbronione.

§ 6. Winni przekroczenia przepisów niniejszego rozporządzenia będą karani po myśli art. 21 ustawy z dnia 7 października 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr 89, poz. 656) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 18, poz. 151) oraz z uwzględnieniem przepisów dekretu z dnia 16 listopada 1945 r. o podwyższeniu grzywien, kar pieniężnych, kar porządkowych oraz nawiązek (Dz. R. P. Nr 56, poz. 312) grzywną do 10.000.— zł lub aresztem do 6 tygodni, albo obu tymi karami łącznie.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Krakowskim Dzienniku Wojewódzkim.

Prezydent Miasta:
Stefan Wolas

Poz. 131.

ZARZĄDZENIE

z dnia 26 września 1947 r.

PREZYDENTA STOŁ. KRÓL. M. KRAKOWA

w sprawie zwalczania wścieklizny u psów.

Z powodu stwierdzenia wścieklizny u psa w Dz. VI Wesoła, zarządzam po myśli § 327 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 119, poz. 167), co następuje:

1) dzielnice: I Śródmieście, V Kleparz, VI Wesoła, jako zagrożone wścieklizną, zamyka się na okres 3 miesięcy do dnia 26 grudnia 1947 r. dla swobodnego wypuszczania psów. Wyjątek stanowią psy policyjne i myśliwskie i to tylko w czasie używania ich do pracy.

2) Wszystkie psy powinny być dniem i nocą trzymane na uwięzi, psy zaś prowadzone na smyczy zaopatrzone być muszą w bezpieczne gęste kagańce i marki ewidencyjne.

3) Wyprowadzanie lub wywożenie psów z obszaru zagrożonego do innej miejscowości dopuszczalne jest tylko za zezwoleniem Zarządu Miejskiego, Miejski Urząd Weterynaryjny, ul. Felicjanek 6, po uprzednim uznaniu psa przez lekarza weterynaryjnego za niepodejrzanego o wściekliznę.

4) Nie stosujący się do zarządzeń niniejszych właściciele psów będą pociągnięci do surowej odpowiedzialności, psy zaś wolno biegające, chociażby zaopatrzone w kagańcei marki ewidencyjne, a złowione przez oprawcę, będą w ciągu 24 godzin zgładzone.

5) Zarazem przypomina się, że przymus kagańcowy obowiązuje na terenie całego miasta Krakowa.

Prezydent Miasta:
Stefan Wolas

Poz. 132.

ZARZĄDZENIE

STAROSTY POWIATOWEGO W BOCHNI

z dnia 1 października 1947 r.

o godzinach handlu i godzinach otwarcia zakładów handlowych i niektórych zakładów przemysłowych w powiecie bocheńskim:

Na podstawie art. 2, 3, 4, 6 i 10 rozp. Prez. R. P. z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 364) o godzinach handlu i godzinach otwarcia zakładów handlowych i niektórych zakładów przemysłowych — po wysłuchaniu opinii Inspektora Pracy 36 Obwodu w Tarnowie, wszystkich terenowych Rad Narodowych w powiecie, Powiatowej Rady Związków Zawodowych oraz organizacji kupieckich i rzemieślniczych, ustalano dla powyższych następujące godziny otwarcia i zamykania:

I. W dnie powszednie mają być otwarte:

a) sklepy rzeźnicze i wędliniarskie od godziny 7 do 19, w soboty i w dnie przedświąteczne od godziny 7 do 21,

b) sklepy z pieczywem od godz. 7 do 19 bez przerwy,

c) mleczarnie i owocarnie oraz sklepy sprzedaży jarzyn od godz. 7 do 13 i od 15 do 19,

d) sklepy spożywcze i kolonialne od godziny 8 do 13, od 15 do 19; w soboty i w dnie przedświąteczne od godziny 8 do 20 bez przerwy,

e) sklepy cukierniczo-owocowe od godz. 9 do 20 bez przerwy,

f) zakłady fryzjerskie od godz. 8 do 12 i od 13 do 19, w soboty i w dnie przedświąteczne od godz. 8 do 20 bez przerwy,

g) kioski uliczne ze sprzedażą gazet oraz wyrobów tytoniowych od godz. 7 do 19 bez przerwy,

h) kioski i budki ze sprzedażą słodyczy, owoców, napojów chłodzących w czasie od 1 kwietnia do 30 września włącznie w godz. od 9 do 21 bez przerwy,

i) przedsiębiorstwa przemysłu gastronomicznego, jak restauracje, kawiarnie, bary, bufety, cukiernie, szynki i gospody od godz. 8 do 22 bez przerwy,

j) dla wszystkich innych sklepów nie wymienionych wyżej ustalam czas otwarcia od godz. 8 do 13 i od 15 do 19.

W dnie targowe sklepy mają być w czasie przerwy obiadowej otwarte.

W gminach wiejskich w okresie od 30 kwietnia do 31 sierpnia sklepy spożywcze i kolonialne oraz rzeźniczo-masarskie w soboty i dnie przedświąteczne mają być otwarte od godziny 7 do 21 bez przerwy.

II. W niedziele i święta:

W niedziele i święta ustawą oznaczone winny winny być przez cały dzień zamknięte wszystkie sklepy, stragany i miejsca zawodowej sprzedaży towarów z wyjątkiem:

a) przedsiębiorstw gastronomicznych, jak: restauracje, cukiernie, kawiarnie, piwiarnie, szynki, które mogą być otwarte w tych samych godzinach co i w dnie powszednie.

b) mleczarni, sklepów cukierniczo-owocowych i kwieciarni, za które uważa się tylko sklepy zajmujące się sprzedażą mleka i przetworów mlecznych, cukierków, owoców, kwiatów naturalnych od godziny 9 do 21,

c) zakładów pogrzebowych od godz. 8 do 10,

d) czasopism i wyrobów tytoniowych w sklepach, kioskach i budkach, zajmujących się wyłącznie sprzedażą czasopism i wyrobów tytoniowych od godz. 7.30 do 13 i od 16—20,

e) dewocjonalii, przy świątyniach i miejscach odpustowych, o ile nie są połączone ze sprzedażą innych towarów od godziny 7.30 do 17.

Nadto w niedziele i święta dozwolona jest sprzedaż detaliczna: słodyczy i owoców świeżych, kwiatów i wyrobów tytoniowych w miejscach widowisk i zabaw publicznych przez cały czas ich trwania oraz w ogrodach i parkach publicznych od godz. 9 do 19.

W zakładach handlowych i przemysłowych praca personelu najemnego winna trwać 8 godzin w dnie powszednie, a w soboty 6 godzin na dobę — w sumie 46 godzin.

Winni przekroczenia przepisów niniejszego rozporządzenia ulegną karze po myśli art. 16 rozp. Prez. R. P. z dnia 22 czerwca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 364) o godzinach handlu i otwarcia zakładów handlowych i niektórych przemysłowych. Niezależnie od przepisów powyższych dla przedsiębiorstw gastronomicznych ma zastosowanie art. 12, p. 1 i 2 ustawy z dnia 21 marca 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr 51,poz. 423).

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Starosta Powiatowy
w z. **Mgr Telichowski**
Wicestarosta.

Poz. 133.

OBWIESZCZENIE
Prezydenta stoł. król. miasta Krakowa
z dnia 22 września 1947 r.
o jednorazowej daninie na cele oświatowo-kulturalne Gminy miasta Krakowa.

Zgodnie z postanowieniem art. 37 ust. 3 dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o podatkach komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 198 z 1947 r.) podaję do publicznej wiadomości statut jednorazowej daniny na cele oświatowo-kulturalne Gminy miasta Krakowa uchwalony przez Miejską Radę Narodową w dniu 10 maja 1947 r. i zatwierdzony przez Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w dniu 12 lipca 1947 r. w następującym brzmieniu:

STATUT
jednorazowej daniny na cele oświatowo-kulturalne Gminy miasta Krakowa.

§ 1.

Na podstawie art. 35 dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o podatkach komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 198 z 1947 r.) Gmina miasta Krakowa pobierze jednorazową daninę na cele oświatowo-kulturalne według następujących zasad:

Obowiązkowi uiszczenia daniny podlegają:

1) istniejące wzgl. wykonywane z końcem miesiąca, poprzedzającego dzień wejścia w życie niniejszego statutu, na obszarze miasta Krakowa:

a) przedsiębiorstwa, zakłady i zatrudnienia o celach zarobkowych, zwane w dalszym ciągu przedsiębiorstwami,
b) wolne zajęcia zawodowe;

2) osoby, posiadające wzgl. użytkujące w dniu wejścia w życie niniejszego statutu położone w obrębie miasta Krakowa:
a) nieruchomości budynkowe i place niezabudowane,
b) gospodarstwa rolne;

3) osoby, pobierające w miesiącu, następującym po dniu wejścia w życie niniejszego statutu, wynagrodzenie za pracę w zakładach pracy, znajdujących się na obszarze miasta Krakowa.

§ 2.

1. Obowiązkowi uiszczenia daniny nie podlegają:

1) przedsiębiorstwa państwowe, rozliczające się centralnie ze Skarbem Państwa w ramach budżetu państwowego,
2) przedsiębiorstwa miejskie, rozliczające się centralnie z Gminą miasta Krakowa w ramach budżetu Gminy,
3) nieruchomości zwolnione od podatku od nieruchomości wzgl. gruntowego,
4) osoby, pobierające wynagrodzenie za pracę, niepodlegające podatkowi od wynagrodzeń oraz osoby, których wynagrodzenie za pracę w rozumieniu przepisów o podatku od wynagrodzeń nie przekracza kwoty 10.000.— zł miesięcznie.

2. Wątpliwości co do istnienia obowiązku uiszczenia daniny na podstawie postanowień niniejszego statutu rozstrzyga Zarząd Miejski.

3. Poza zwolnieniami wymienionymi w ust. 1, Zarząd Miejski ma prawo udzielania ulg wzgl. całkowitego zwalniania od daniny w przypadkach uzasadnionych względami słuszności społecznej i gospodarczej.

§ 3.

Odpowiedzialność za uiszczenie daniny w wysokości i terminach określonych w niniejszym statucie ciąży na:

1) osobach, prowadzących przedsiębiorstwa wzgl. wykonujących zajęcia wymienione w § 1 pkt 1);
2) osobach, posiadających wzgl. użytkujących nieruchomości wzgl. gospodarstwa wymienione w § 1 pkt. 2);
3) pracodawcach, wypłacających wynagrodzenia za pracę osobom wymienionym w § 1 pkt 3).

§ 4.

Pobór daniny przeprowadzi Zarząd Miejski w Krakowie.

§ 5.

1. Dla celów poboru daniny dzieli się:

1) przedsiębiorstwa wymienione w § 1 pkt 1 a) na 5 kategorii w zależności od ich rozmiarów,
2) wolne zajęcia zawodowe wymienione w § 1 pkt 1 b) na 4 kategorie w zależności od zakresu ich agend wzgl. wykonywanej praktyki.

2. Za wskaźnik rozmiaru przedsiębiorstwa oraz zakresu agend względnie wykonywanej praktyki wolnych zajęć zawodowych przyjmuje się obrót za rok podatkowy 1946. Jeżeli obrót za rok 1946 obejmował tylko część okresu rocznego należy go — dla celów poboru daniny — przeliczyć:

a) w stosunku rocznym, jeżeli obejmował okres więcej niż 6 miesięcy,
b) w stosunku półrocznym, jeżeli obejmował okres do 6 miesięcy włącznie.

Jeżeli przedsiębiorstwo nie istniało lub zajęcie nie było wykonywane w r. 1946, za wskaźnik przyjmuje się obrót osiągnięty w r. 1947 do końca czerwca pomniejszony:

a) o 25%, jeśli przedsiębiorstwo istniało lub zajęcie było wykonywane w tym okresie przez 6 miesięcy,
b) o 50%, jeśli przedsiębiorstwo istniało lub zajęcie było wykonywane w tym okresie przez czas krótszy niż 6 miesięcy.

3. Do kategorii I przedsiębiorstw zalicza się przedsiębiorstwa, których obrót ustalony w sposób wskazany w ust. 2 nie przekracza 250.000.— zł,

do kategorii II zalicza się przedsiębiorstwa o obrocie ponad 250.000.— zł do 500.000.— zł,

do kategorii III zalicza się przedsiębiorstwa o obrocie ponad 500.000.— zł do 750.000.— zł,

do kategorii IV zalicza się przedsiębiorstwa o obrocie ponad 750.000.— zł do 1 miliona zł,

do kategorii V zalicza się przedsiębiorstwa o obrocie ponad 1 milion złotych.

4. Do kategorii I wolnych zajęć zawodowych zalicza się zajęcia, których obrót ustalony w sposób wskazany w ust. 2 nie przekracza 100.000.— zł,

do kategorii II zalicza się zajęcia o obrocie ponad 100.000.— zł do 200.000.— zł,

do kategorii III zalicza się zajęcia o obrocie ponad 200.000.— zł do 300.000.— zł,

do kategorii IV zalicza się zajęcia o obrocie ponad 300.000.— zł.

§ 6.

Stawki daniny wynoszą:

1) dla przedsiębiorstw wymienionych w § 1 pkt 1 a) zaliczonych do:

a) kategorii I . . . . . . zł 1.000.—
b) „ II . . . . . . „ 3.000.—
c) „ III . . . . . „ 5.000.—
d) „ IV . . . . . „ 7.000.—
e) „ V stawka wynosi zł 7.000.—, a nadto 2.000.— zł od każdych dalszych rozpoczętych 250.000.— zł obrotu ponad 1 milion złotych.

Wyżej wymienione stawki obniża się o 25% dla przedsiębiorstw, których przedmiotem jest w przeważającej mierze handel artykułami spożywczymi pierwszej potrzeby;

2) dla wolnych zajęć zawodowych wymienionych w § 1 pkt 1 b) zaliczonych do:

a) kategorii I . . . . . . zł 1.000.—
b) „ II . . . . . . „ 3.000.—
c) „ III . . . . . „ 5.000.—
d) „ IV stawka wynosi zł 5.000.—, a nadto 2.000.— zł od każdych dalszych rozpoczętych 100.000.— zł obrotu ponad 300.000.— zł;

3) dla osób wymienionych w § 1 pkt 2 a) od każdego 1.000.— zł czynszu pobranego lub należnego z nieruchomości za rok 1946 względnie od każdego 1.000 zł wartości czynszowej, jaką nieruchomość przedstawiała w r. 1946, według następującej skali:

Jeżeli suma pobranego lub należnego z nieruchomości czynszu względnie wartości czynszowej za rok 1946:

a) przewyższa 2.000.— zł, a nie przekracza 15.000.— zł . . . 50.— zł
b) przewyższa 15.000.— zł, a nie przekracza 30.000.— zł . . . 75.— zł
c) przewyższa 30.000.— zł . . . 100.— zł

Ułamków kwot mniejszych od 1.000.— zł nie bierze się pod uwagę.

Jeżeli suma pobranego lub należnego z nieruchomości czynszu względnie wartości czynszowej za rok 1946 nie przekracza 2.000.— zł, daniny nie pobiera się.

4) Dla osób wymienionych w § 1 pkt 2 b) — 500.— zł od każdego posiadanego względnie użytkowanego hektara gospodarstwa rolnego, przy czym ułamków hektara poniżej 0,5 ha nie bierze się pod uwagę, ułamki zaś hektara powyżej 0,5 ha zaokrągla się do pełnego hektara.

5) Dla osób wymienionych w § 1 pkt 3 — 1% wynagrodzenia brutto należnego za miesiąc bezpośrednio następujący po miesiącu wejścia w życie niniejszego statutu.

Jeżeli wypłata wynagrodzenia odbywa się w odstępach tygodniowych, podstawę poboru daniny stanowią cztery bezpośrednio po sobie następujące wynagrodzenia tygodniowe, licząc od pierwszego wynagrodzenia tygodniowego, przypadającego do wypłaty w miesiącu bezpośrednio następującym po miesiącu wejścia w życie niniejszego statutu.

Jeżeli wypłata wynagrodzenia odbywa się w innych odstępach czasu (np. co 10 dni albo co 14 dni) stosuje się odpowiednie postanowienia ustępu poprzedniego.

§ 7.

Ustala się następujące terminy płatności daniny:

1. Obowiązani do uiszczenia daniny na podstawie § 1 pkt 1) i 2) winni dokonać wpłaty w Głównej Kasie Miejskiej w dwóch równych ratach, a mianowicie:

a) połowę daniny — do 15-tu dni po ogłoszeniu publicznego wezwania do zapłaty,

b) resztę daniny — do 2 miesięcy, licząc od dnia następnego po upływie terminu wyznaczonego do uiszczenia pierwszej raty.

Przy wpłacie pierwszej raty należy złożyć deklarację według wzoru ustalonego przez Zarząd Miejski.

2. Osoby wymienione w § 1 pkt 3) winny uiścić daninę przy wypłacie wynagrodzenia, przy czym na pracodawcach ciąży obo-

wiązek potrącenia daniny z wypłaconego wynagrodzenia. Potrącone kwoty daniny obowiązani są pracodawcy wpłacić w Głównej Kasie Miejskiej w ciągu 7 dni po dokonaniu wypłaty wynagrodzenia i jednocześnie złożyć deklarację według wzoru ustalonego przez Zarząd Miejski.

§ 8.

1. Danina płatna jest zasadniczo na podstawie publicznego wezwania do zapłaty bez indywidualnych nakazów płatniczych.

2. W przypadkach nieuiszczenia daniny na podstawie publicznego wezwania do zapłaty lub też uiszczenie jej w kwocie niższej od przypadającej do zapłaty według postanowień § 6, Zarząd Miejski dokona wymiaru daniny, zawiadamiając o tym nakazami płatniczymi osoby odpowiedzialne za uiszczenie daniny. W tych przypadkach może Zarząd Miejski w stosunku do zobowiązanych na podstawie § 1 pkt 1) i 2) niniejszego statutu podwyższyć stawki daniny w granicach do 25%.

3. Danina, wymierzona przez Zarząd Miejski, płatna jest do dni 15-tu po doręczeniu nakazu płatniczego, jednak dodatek za zwłokę będzie liczony od dnia następnego po upływie terminów wymienionych w § 7.

4. Od wymiaru daniny służy zobowiązanym wzgl. płatnikom prawo wniesienia odwołania do Wydziału Wojewódzkiego za pośrednictwem Zarządu Miejskiego w ciągu miesiąca po doręczeniu nakazu płatniczego. Wniesienie odwołania nie wstrzymuje obowiązku zapłaty wymierzonej daniny.

5. Niezapłacone w terminie kwoty daniny będą ściągnięte w drodze przymusowej z doliczeniem dodatku za zwłokę i kosztów egzekucyjnych według obowiązujących przepisów.

§ 9.

Zarządowi Miejskiemu przysługuje prawo dokonywania kontroli przedsiębiorstw i zajęć wzgl. u pracodawców oraz przeglądania wszelkiego rodzaju ksiąg, dokumentów i zapisków, jeżeli to będzie potrzebne do prawidłowego ustalenia zobowiązań, wynikających z niniejszego statutu.

§ 10.

Podanie nieprawdziwych lub niezupełnych danych w deklaracji, o której mowa w § 7, jak również wszelkie działanie lub zaniechanie w zamiarze uszczuplenia należnej daniny podlega karze grzywny do wysokości 20-krotnej kwoty daniny uszczuplonej wzgl. narażonej na uszczuplenie.

§ 11.

Statut niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Podając powyższy statut do wiadomości, wzywam:

A) osoby, prowadzące przedsiębiorstwa handlowe, przemysłowe i rzemieślnicze, osoby wykonujące wolne (samodzielne) zajęcia zawodowe oraz osoby, posiadające wzgl. użytkujące nieruchomości budynkowe, place niezabudowane i gospodarstwa rolne do uiszczenia połowy daniny w terminie do dnia 10 października 1947 r., druga połowa daniny płatna jest do dnia 10 grudnia 1947 r.,

B) pracodawców do potrącenia daniny w całości z należnego za miesiąc październik 1947 r. wynagrodzenia pracowników, pobierających ponad 10.000 zł brutto miesięcznie i wpłacenia potrąconych kwot daniny w Głównej Kasie Miejskiej w ciągu 7 dni po dokonaniu wypłaty wynagrodzenia.

Osoby wymienione wyżej przy lit. A) winny zgłosić się w Urzędzie Podatkowym Zarządu Miejskiego, Pl. WW. Świętych 4, II piętro z dowodami, uzasadniającymi zaliczenie do jednej z wymienionych w § 5 statutu kategorii celem wypełnienia deklaracji i obliczenia daniny, a następnie dokonać wpłaty połowy daniny w Głównej Kasie Miejskiej.

Pracodawcy (lit. B) winni przy wpłacie potrąconej pracobiorcom daniny złożyć w Głównej Kasie Miejskiej deklarację. Formularze deklaracji wydaje Urząd Podatkowy Zarządu Miejskiego, Pl. WW. Świętych 4, II piętro.

Zwracam uwagę, że indywidualne nakazy płatnicze rozsyłane nie będą, poza przypadkami wymienionymi w § 8 ust. 2 statutu; w tych przypadkach jednak grozi 25%-wa podwyżka stawki daniny niezależnie od ewentualnej kary grzywny w przypadkach wymienionych w § 10 statutu.

Prezydent Miasta:
Stefan Wolas

Dział nieurzędowy

Przetarg

Urząd Wojewódzki Krakowski, Dział Rolnictwa i Reform Rolnych — Wydział Wodno-Melioracyjny ogłasza

PRZETARG NIEOGRANICZONY

na wykonanie robót ziemnych i ubezpieczeniowych przy regulacji potoku Białuchy w Krakowie, a mianowicie:

1) 500 m^3 wykopu ziemi z koryta potoku.

2) 1.090 m^2 bruku 0,30 m grubości.

3) 48 m^3 stopki kamiennej

4) 60 m^3 gurtów z kamienia na zaprawie cementowej.

5) 260 m^3 opaski faszynowej.

6) 775 m^2 obitki faszynowej.

Termin rozpoczęcia robót ustala się w ciągu 7 dni po podpisaniu umowy, a ukończenia do 20 grudnia 1947 r.

Oferty w zalakowanych kopertach składać należy w wyżej wymienionym Urzędzie, ulica Kochanowskiego 12, II p. do dnia 17 października 1947 r., godz. 10, w którym to czasie nastąpi komisyjne otwarcie ofert. Wymagane wadium 1%.

Bliższe informacje i podkładki ofertowe można otrzymać w godzinach urzędowych w Rejonowym Kierownictwie Robót Wodno-Melioracyjnych w Krakowie, ul. Mikołajska 2, II p.

Urząd zastrzega sobie prawo dowolnego wyboru oferenta, zmniejszenie lub zwiększenie rozmiaru robót, częściowe wykorzystanie, względnie nie przyjęcie żadnej z ofert.

Za Wojewodę:
Inż. M. Franczuk Naczelnik Wydziału

Nowa stawka opłat dziennych w Szpitalu św. Łazarza w Krakowie

Ministerstwo Zdrowia decyzją z dnia 22 września 1947 roku L. 10985/47 ustaliło stawkę dzienną za pobyt i leczenie chorych na wszystkich oddziałach Państwowych Szpitala św. Łazarza w Krakowie na 300 zł (trzysta złotych).

Taksa powyższa obowiązuje od dnia 1 października 1947 r.

Uruchomienie agencji poczt.-telek. Ryczów

Z dniem 1 października 1947 r. uruchamia się agencję poczt.-telek. 3-stopnia Ryczów, pow. Wadowice.

Do miejscowego obszaru pocztowego wymienionej agencji włącza się gromadę Ryczów, zaś do obszaru zamiejscowego gromady Półwieś i Łączany. Wymienione miejscowości wyłącza się równocześnie z zamiejscowego obszaru pocztowego agencji poczt.-telek. Spytkowice k. Zatora.

Godziny urzędowe w zewnętrznej służbie pocztowo-telekomunikacyjnej ustala się od 8—12 i 15—18 w dni powszednie, a od 9—11 i 15—16 w niedziele i święta.

Agencja będzie wymieniała pocztę na stacji kolej. Ryczów, z amb. Kraków-Oświęcim 237 i Oświęcim-Kraków 237.

Uruchomienie agencji poczt.-telek. Kraków-Azory

Z dniem 1 października 1947 r. uruchamia się agencję poczt.-telek. 1-stopnia Kraków-Azory, przy ulicy Powstańców nr 17.

Do miejscowego obszaru pocztowego wymienionej agencji włącza się osiedle Azory i przysiółek Sudoł, zaś do zamiejscowego obszaru pocztowego gromadę Tonie. Osiedle Azory wyłącza się równocześnie z obszaru pocztowego agencji poczt.-telek. Bronowice Małe, zaś gromadę Tonie i przysiółek Sudoł z obszaru pocztowego agencji poczt.-telek. Zielonki.

Godziny urzędowe w zewnętrznej służbie pocztowo-telekomunikacyjnej ustala się od 8—12 i 14—18 w dni powszednie, a od 9—11 i 15—16 w niedzielę i święta.

Agencja poczt.-telek. Kraków-Azory, będzie połączona kursem samochodowym z urzędem poczt.- telek. Kraków 2.

OGŁOSZENIA

o zagubieniu wzgl. skradzeniu dokumentów

Utylski Stanisław, zamieszkały w Krakowie, ul. Krakusa 10, zgłasza skradzenie mu różowego prawa jazdy, wystawionego przez Okr. Urz. Samochodowy w Krakowie w 1945 r., które unieważnia.

Sokołowski Włodzimierz, zam. w Olsztynie — jednostka wojskowa nr 1729, zgłasza zagubienie czerwonego prawa jazdy, wystawionego przez Woj. Urząd Samochodowy w Krakowie 1. XII. 1945 r., które unieważnia.

Dziecichowicz Michał, zamieszkały w Krakowie, ul. Langiewicza 10/9, zgłasza zagubienie czerwonego prawa jazdy IV 76, wystawionego przez Urząd Woj. Krakowski w 1945 r., które unieważnia.

Łojek Aleksander, zamieszkały w Prusach, pow. Kraków, zgłasza zagubienie zielonego prawa jazdy wystawionego przez Urząd Woj. Krakowski 1. VII. 1947 r., które unieważnia.

Skóra Stanisław, zam. w Krakowie, ul. Wrzesińska 6, zgłasza zagubienie karty rejestracyjnej samochodu osobowego marki „D. K. W.“ nr rej. 26635, wydanej przez Okr. Urząd. Samochodowy w Krakowie w 1946 r., którą unieważnia.

Popławski Jan, zam. w Krakowie, w Jednostce Wojskowej nr 2617, zgłasza zagubienie zielonego prawa jazdy, wystawionego przez Urząd Woj. w Krakowie w 1947 r., które unieważnia.

Młynarczyk Andrzej, zam. w Rzepiskach nr 72, gmina Bukowina, pow. Nowy Targ, zgłasza skradzenie mu w miesiącu lipcu 1947 r. tymczasowego dowodu tożsamości konia, wydanego przez Zarząd gminny w Bukowinie Tatrz., pow. Nowy Targ w dniu 21. IX. 1945 r.

Galwińska Renata, zam. w Krakowie, ul. Sienkiewicza 6, zgłasza zagubienie aktu zmiany imienia i nazwiska, wystawionego 19. XI. 1946 r. przez Urz. Woj. Krak. L. A. C. III/G/66/46, który unieważnia.

Szymański Eugeniusz, zam. w Brzeszczach, pow. Biała Krakowska, zgłasza skradzenie mu potwierdzenia zgłoszenia Przemysł. handl. towarów mieszanych, wystawionego przez Starostwo w Białej w 1945 r., które unieważnia.

Piskorz Stanisław, zam. w Nowym Brzesku, zgłasza zagubienie czerwonego prawa jazdy, wystawionego przez Urząd Woj. Krak., które unieważnia.

Nawrot Ryszard, zam. w Krakowie, ul. 18-stycznia nr 37, m. 4, zgłasza zagubienie karty rejestracyjnej motocykla nr L-1617, wydanej przez Urząd Woj. w Krakowie 1947 r., którą nieważnia.

Kudia Ignacy, zam. w Lipnicy Wielkiej nr 153, gmina Jabłonka, pow. Nowy Targ, unieważnia tymczasowe zaświadczenie tożsamości nr 11 31/46, wystawione przez zarząd gminny w Jabłonce.

Dudek Stanisław, zam. w Zebrzydowicach nr 326, zgłasza zagubienie zielonego prawa jazdy, wystawionego przez Urząd Woj. Krakowski w 1947 r., które unieważniia.

Arabski Józef, zam. w Jaworznie, zgłasza zagubienie czerwonego prawa jazdy, wystawionego przez Okręg. Urząd Samochodowy w Krakowie w 1945 r. które unieważnia.

Słomska Agnieszka, zam. w Krakowie, ul. Limanowskiego 46, zgłasza zagubienie legitymacji osobistej nr 11/8/46, wystawionej przez Urząd Woj. Krakowski, którą unieważnia.

Harasymowicz Tadeusz, zam. w Krakowie, ul. Chodkiewicza 7, zgłasza zagubienie czerwonego prawa jazdy N-6816, wydanego przez Okr. Urząd Samochodowy w Krakowie 1945 r., które unieważnia.

Nosażewska Maria, zam. w Krakowie, ul. Pijarska 17, zgłasza skradzenie jej w dniu 21. IX 1947 r. w pociągu Warszawa-Kraków, zielonego prawa jazdy wystawionego przez Urząd Woj. Krakowski, które unieważnia.

Maciaszek Antoni, zam. w Krakowie, ul. Brodzińskiego 1, zgłasza zagubienie: 1) karty ewidencyjnej na motocykl, wystawionej przez Okr. Urząd Samochodowy w Krakowie; 2) czerwonego prawa jazdy N-1424 wystawionego przez Okr. Urząd Samochodowy w Krakowie; 3) karty rozpoznawczej, które unieważnia.

Przybyło Edward, ur. 16. VI. 1911 r., a zamieszkały w Chrzanowie, zgłasza zagubienie: 1) karty rejestracyjnej Urzędu Skarbowego w Chrzanowie; 2) potwierdzenie zgłoszenia na prowadzenie sklepu, wydane przez Starostwo pow. w Chrzanowie; 3) zielonego prawa jazdy, wystawionego przez Okr. Urząd Samochodowy w Krakowie 1946 r.; 4) zaświadczenia wojskowego, wystawionego przez R. K. U. Wadowice, które unieważnia.

Szaflarski Stanisław, zam. w Podczerwonym, gm. Chochołów, pow. Nowy Targ, zgłasza o zagubieniu następujących dokumentów: 1) dowodu osobistego nr 833/46; 2) karty rejestracyjnej rowerowej nr 177/47. Powyższe dokumenty zostały wydane przez Zarząd gminy w Chochołowie, oraz karty rej. wojskowej, wydanej przez R. K. U. Nowy Targ.

Białostocki Tadeusz, zam. w Krakowie, ul. Orląt 3, zgłasza zagubienie czerwonego prawa jazdy wystawionego przez Urząd Woj. Krakowski w 1945 r., które unieważnia.

Adres Redakcji i Administracji: „Krakowski Dziennik Wojewódzki", Kraków, ulica Basztowa L. 22.

Należność za prenumeratę, ogłoszenia oraz poszczególne egzemplarze należy wpłacać za pośrednictwem urzędów pocztowych na konto Krakowskiego Dziennika Wojewódzkiego w P. K. O. Nr IV — 1480.

Cena ogłoszeń: Wiersz dwułamowy lub jego miejsce 25 zł. — Drobne ogłoszenia do 10 wierszy wraz z egzemplarzem dowodowym 200 zł.

Cena niniejszego egzemplarza **70 zł.** — Przedpłata na rok 1947 wynosi kwartalnie **200 zł.**

Drukarnia Związkowa w Krakowie, ul. Mikołajska 13 — Telefon 580-40 — M 32676